

[Justitsministeren.]

er derimod et Retsmiddel, der ligesom Erstatningsansvar kan ramme uden den særlige Specifikation af de udøvede Handlinger, som en Straffelov maa give, og som paa Forhaand kan betage hensynsløse Retskrænkelser enhver økonomisk Tiltrækning, og som dog samtidig har et saadant Særpræg, at Anvendelsen af dette Retsmiddel indeholder en klar Tilkendegivelse af, at her er noget, et Samfund ikke kan og ikke bør taale.

Det er det sidste, der gør, at en Henvisning til et Erstatningsansvar, ja, selv til Forslagets Regel om Godtgørelse ikke slaar til. Erstatning og Godtgørelse vil kunne paalægges Personer, hvem der i og for sig ikke er noget at bebrejde.

Det nye Retsmiddel Bod rammer kun utilbørlige Handlinger af særlig graverende Karakter, saadanne, der er Udtryk for Skadelyst eller grov Hensynsløshed. Ved Paalæggelsen af Bod giver Retsordenen saaledes klart til Kende, hvorledes den ser paa den skyldiges Adfærd. At man samtidig skaffer selve den krænkede en effektiv Oprensning, kan jeg kun se som værende af yderligere Værdi. Det er maaske forstaaeligt, at man i visse juridiske Kredse nærer Betænelighed ved at stilles over for et saadant Retsmiddel, der i nogen Grad gaar paa tværs af indgroede Systeminddelinger, eller som i hvert Fald er nyt i dansk Ret, men i Retsvidenskaben er Spørgsmaalet ikke nyt; der har det været gjort til Genstand for særdeles indgaaende Undersøgelser. Jeg skal i saa Henseende henvise til Professor Ussings Ord i den Henvendelse, der blev rettet til Udvalget, og som jeg anmoder om maa blive optrykt med Betænkningen. Jeg slutter mig ganske til Professor Ussings Udtalelser om Rimeligheden, for ikke at sige Nødvendigheden, af Indførelsen af dette Retsmiddel. Jeg forstaaer ikke, at man, naar den utilbørlige Handling skal opfylde de almindelige Krav om Retsstridighed, naar den derudover skal give sig til Kende som foretaget af Skadelyst eller grov Hensynsløshed, og naar det saa endda beror paa Rettens Skøn, om Bod skal anvendes, saa kan finde noget som helst betænkeligt ved dette Forslag. Jeg ved naturligvis godt, at man i engelsk Praksis, hvor dette Retsmiddel er velkendt, kan finde Eksempler paa, at der ved Anvendelse af Bod er tilkendt Beløb, der gaar langt ud over, hvad man herhjemme vilde finde rimeligt, men dels maa det nok erkendes, at Bod i England har vist sig at kunne medføre den Respekt og Hensyn-

tagen til andres Ret, som var tilsigtet, dels staar de Afgørelser, der i særlig Grad forekommer os overdrevne, utvivlsomt i Forbindelse med, at Beløbenes Fastsættelse i England sker ved Jury. Derimod forstaaer jeg de Betæneligheder, der har gjort sig gældende ved at lade Bodskravet ramme andre end selve de Personer, der har udvist den ondsindede Handling. Man kunde maaske her have søgt at bringe Retsmidlet til Anvendelse paa Omraader, hvor det ikke hører hjemme, f. Eks. med Hensyn til Organisationers Ansvar for Deltagelse i faglige Arbejdskonflikter o. lign. Efter den nu valgte Affattelse er det klart, at der aldrig bliver Spørgsmaal om et saadant Ansvar. Endelig søger Forslaget at skabe en mere effektiv Inddrivelse af de Beløb, der er tilkendt den, som er Offer for den straffbare Handling.

Jeg kan i øvrigt henvise til Bemærkningerne og tillader mig at anbefale Lovforslaget i dets Helhed til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Hermed skal jeg tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare* samt *Forslag til Lov om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs*. Begge disse Lovforslag, der er udarbejdet i Samraad med Repræsentanter for Rederieringen og Søforsikringsselskaberne, bygger paa de to Love, der i September 1914 blev vedtaget angaaende de tilsvarende Emner. Ligesom i 1914 foreslaas det i Overensstemmelse med de Henstillinger, Ministeriet har modtaget fra de interesserede Parter, at oprette to Institutter til Overtagelse af Søkrigsforsikringen for henholdsvis danske Skibe samt Varer og Fragt.

Under den foreliggende ekstraordinære Situation maa det anses for særdeles betydningsfuldt, at det for hele det danske Samfund saa vigtige Skibsfartserhverv sikres saa godt som muligt. Det er af stor Betydning, at de danske Skibe sættes i Stand til at sejle saa trygt som muligt, samt at Tilførslerne til og Forsendelserne fra Danmark dækkes mod den ekstraordinære Fare, som alle haaber ikke vil komme til at foreligge, men som vi naturligvis dog ligesom alle andre Lande maa sikre os imod saa godt som muligt. I denne Forbindelse henleder jeg Opmærksomheden paa, at der allerede ved Lov af 19. December 1936 om Krigsulykkesforsikringen for søfarende er truffet Bestemmelser angaaende Forsikring mod de Ulykkestilfælde, der eventuelt vil kunne